

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อรายได้และกำไรสุทธิผู้ประกอบการเช่าพื้นที่ค้าปลีก กรณีศึกษา บริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด

Economic figures affecting income and net profits of retail space rental operators: case study of Renova Group Co., Ltd.

วรรณพร คุ่มยะฤทธิ

Wannaporn Kumyarit

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์จากปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อประกอบการของธุรกิจให้เช่าพื้นที่โดยใช้สมการถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบในเชิงปริมาณ ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่นำมาใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ดาดอกเบียดเงินให้สินเชื่อ 3 ธนาคารพาณิชย์ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน อัตราการว่างงาน ในช่วงเวลาตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2564 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2564

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของรายได้ของผู้ประกอบการเช่าพื้นที่ค้าปลีก ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 95 คือ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นบวกกับอัตราการเติบโตของรายได้

ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิของผู้ประกอบการเช่าพื้นที่ค้าปลีก ดังกล่าวที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 95 คืออัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกับอัตรากำไรสุทธิ ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อและอัตราการว่างงานมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตรากำไรสุทธิ

Abstract

The objective of this study was to study the relationship of economic factors affecting the performance of the rental business by using multiple regression equations to quantitatively analyze the impact of economic factors. Used in the study, including the growth rate of gross domestic product. Interest on loans 3 commercial banks Core inflation unemployment rate In the period from Q1 2021 to Q4 2021.

The results of the study found that Factors related to income growth rate of retail space rental operators The statistically significant level of 95% is the rate of gross domestic product growth. with a positive correlation with revenue growth rate.

As for the economic factor related to the net profit margin of the aforementioned rental operators at the statistically significant level of 95 percent, it was the growth rate of the gross domestic product. The relationship direction is in the same direction as the net profit margin. Meanwhile, the loan interest rate and the unemployment rate are inversely related to the net profit margin.

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในปี 2564 ธุรกิจให้เช่าพื้นที่ค้าปลีกมีแนวโน้มทรงตัวหรืออาจหดตัวเล็กน้อยจากปีที่ผ่านมา ผลมาจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจเป็นไปได้อย่างล่าช้า อีกทั้งหนี้ครัวเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นส่งผลให้กำลังซื้อโดยรวมยังคงเป็นไปในทิศทางที่ไม่ดีมากนัก เพราะผู้บริโภคมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในช่วงเวลาที่เกิดการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้ธุรกิจให้เช่าพื้นที่ค้าปลีกยังต้องเผชิญกับการแข่งขันจากธุรกิจร้านค้าออนไลน์ (E-commerce) มากขึ้น ซึ่งยอดขายผ่านออนไลน์ยังมีสัดส่วนไม่มากนักเมื่อเทียบกับยอดขายหน้าร้าน แต่ก็มีศักยภาพในการเติบโตอยู่สูงในภาคหน้า จึงทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจให้เช่าพื้นที่ค้าปลีกจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป

ในปี 2565-2566 ธุรกิจมีแนวโน้มปรับดีขึ้น โดยมีปัจจัยหนุนจากการผู้บริโภคภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวตามเศรษฐกิจไทยที่มีแนวโน้มเติบโตเฉลี่ย 3.0-4.0% ต่อปี เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการฟื้นตัวของยอดค้าปลีก ความคืบหน้าของการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐจะช่วยกระตุ้นการลงทุนในธุรกิจ

ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงธุรกิจให้เช่าพื้นที่ค้าปลีก และจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะทยอยฟื้นตัว หลังมีการเปิดให้เดินทางระหว่างประเทศ โดยคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะอยู่ที่ 9.05 ล้านคน ในปี 2565 และเพิ่มเป็น 20.7 ล้านคน จะช่วยหนุนให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยจึงเป็นสัญญาณที่ดีต่อพื้นที่ให้เช่าค้าปลีกในอนาคต (ธนาคารกรุงศรี, 2564)

ดังนั้นธุรกิจให้เช่าพื้นที่ค้าปลีก จึงเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งด้านการลงทุน การจ้างงาน และเป็นภาคอุตสาหกรรมที่เป็นตัวเชื่อมของภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ ของประเทศ ผู้ศึกษาจึงเล็งเห็นถึงความเป็นไปได้ที่ตัวแปรทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ผลผลิตมวลรวมในประเทศ อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการว่างงาน น่าจะมีผลต่อผลประกอบการของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ตัวแปรที่นำมาใช้เป็นตัวแทนของผลประกอบการของบริษัทนั้น ได้พิจารณาถึงอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญ 2 ตัวที่ใช้ในการวัดผลการดำเนินงานของธุรกิจ คือ ข้อมูลรายได้รวม (Growth of income) เป็นตัววัดความสามารถในการเติบโต เพื่อดูว่ากิจการมีความสามารถสร้างรายได้ หรือส่วนแบ่งการตลาดมากน้อย และผลกำไรสุทธิ (Net profit Margin) ซึ่งแสดงเป็นอัตราร้อยละของกำไรที่บริษัทหาได้จากการดำเนินงาน หลังจากหักค่าใช้จ่ายทั้งหมด เพื่อใช้พิจารณาในการทำกำไรจากการดำเนินงานโดยรวมของกิจการ ถ้าอัตราส่วนนี้สูงแสดงว่าบริษัทมีความสามารถทำกำไรได้ดี ซึ่งข้อมูลรายได้รวมและผลกำไรสุทธิ เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่สามารถพยากรณ์ผลประกอบการบริษัทได้ที่อยู่ในระดับที่มีความสัมพันธ์มากและตัวเลขดังกล่าวยังเป็นเครื่องมือในการชี้วัดว่าบริษัทสามารถเติบโตและสร้างผลกำไรได้ตามที่คาดการณ์หรือไม่ เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลข้างต้นแล้วผู้ศึกษาเห็นว่าอัตราทั้งสองส่วนมีความสำคัญและใช้ในการระบุถึงระดับความสำเร็จในการบริหารธุรกิจได้ จึงนำมาเป็นตัวแปรตามในการศึกษารั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อรายได้และกำไรสุทธิของผู้ประกอบการเช่าพื้นที่ค้าปลีก กรณีศึกษา บริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกอบการเช่าพื้นที่ค้าปลีก กรณีศึกษา บริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิของผู้ประกอบการเช่าพื้นที่ค้าปลีก กรณีศึกษา บริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจต่อรายได้ของผู้ประกอบการเข้าพื้นที่ค้าปลีก
2. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงิน เพื่อให้เหมาะสมกับการเข้าพื้นที่ของผู้บริโภค
3. เข้าใจผลกระทบและความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อผลประกอบการให้เข้าพื้นที่

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาค้างนี้จะใช้ข้อมูลจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นทางการ ได้แก่ สภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยใช้ข้อมูลเป็นไตรมาสที่ 1-4 ของปี 2564 ประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลรายได้รวมและผลกำไรสุทธิรวมของบริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด
2. อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) คือ การเติบโตของมูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศในช่วงเวลานั้นๆ โดยไม่คำนึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด เป็นตัวเลขที่จัดทำโดยสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งคาดว่า มีผลต่อรายได้ของผู้ประกอบการให้เข้าพื้นที่ จึงนำมาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์
3. อัตราดอกเบี้ย แสดงให้เห็นถึงต้นทุนทางการเงิน กรณีที่มีการจัดหาเงินทุนจากแหล่งต่างๆ ซึ่งลักษณะของผู้ประกอบการให้เข้าพื้นที่จะมีการลงทุนในช่วงต้นที่สูง ทำให้แหล่งเงินจากเจ้าของกิจการอาจจะไม่เพียงพอและจำเป็นต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากแหล่งต่างๆ ซึ่งจะเป็นภาระจ่ายดอกเบี้ยของบริษัทในอนาคต โดยในการศึกษาค้างนี้จะใช้ดอกเบี้ยให้สินเชื่อแก่ลูกค้าของ 3 ธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกสิกรไทย จัดเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาสโดยธนาคารแห่งประเทศไทย
4. อัตราเงินเฟ้อ เป็นตัวเลขที่บ่งบอกถึงการที่ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น หรือการที่เงินมีมูลค่าลดลง ซึ่งมีผลต่อผู้บริโภคจำเป็นต้องจ่ายเงินเพื่อการอุปโภคและบริโภคสูงขึ้น และเงินเฟ้อยังแสดงภาวะเศรษฐกิจในช่วงเวลาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี โดยข้อมูลอัตราเงินเฟ้อถูกจัดทำและนำเสนอโดยสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
5. อัตราการว่างงาน เป็นตัวเลขที่แสดงอัตราร้อยละของผู้ว่างงานในระบบเศรษฐกิจเทียบกับกำลังแรงงานรวม ซึ่งสามารถบ่งบอกสภาพเศรษฐกิจโดยรวมว่าเป็นไปในทิศทางที่กำลังขยายตัวหรือหดตัว คือ ในช่วงที่เศรษฐกิจดีหรือเศรษฐกิจขยายตัว อัตราการว่างงานมักจะต่ำ เนื่องจากบริษัทส่วนใหญ่ จะทำการขยายงานจึงต้องมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น แต่ในช่วงที่เศรษฐกิจซบเซาหรือ หดตัว อัตราการว่างงานมักจะสูง เนื่องจากบริษัทจะทำการลดจำนวนคนงาน และไม่จ้างพนักงานเพิ่มขึ้น

เนื่องจากจะช่วยให้ กิจการมีค่าใช้จ่ายที่ลดลง โดยข้อมูลอัตราการว่างงานถูกจัดทำโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

1. อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
2. อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ 3 ธนาคาร
3. อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน
4. อัตราการว่างงาน

รายได้และกำไรสุทธิของผู้ประกอบการเช่าพื้นที่
กรณีศึกษา บริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยหรือตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์

GDP ย่อมาจากคำว่า **Gross Domestic Product** คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ คำนวณมาจากมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศ ณ ช่วงเวลานั้น ซึ่ง GDP เป็นมูลค่าเศรษฐกิจทั้งหมดที่เกิดขึ้นในประเทศ ถ้าตัวเลข GDP ของไทยสูงขึ้น ก็แปลได้ว่ามีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งอาจจะมาจากการจับจ่ายใช้สอยของคนในประเทศ มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ภาครัฐมีการลงทุน โครงการต่าง ๆ รวมถึงมีนักท่องเที่ยวมาใช้จ่ายเงินในประเทศเรามากขึ้นอีกด้วย

การวัดหรือการคำนวณรายได้ประชาชาติสามารถทำได้ 3 วิธี ได้แก่

1. การคำนวณด้านผลผลิต

เป็นการหาผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในประเทศตามราคาตลาดตลอดระยะเวลา 1 ปี อย่างไรก็ตามการคำนวณจากผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย มักประสบกับปัญหาการนับซ้ำ ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการนับซ้ำดังกล่าว จึงนิยามคำนวณมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายแบบมูลค่าเพิ่ม โดยการรวบรวมมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการทุกขั้นตอนของการผลิตเข้าด้วยกันก็จะมีมูลค่าเท่ากับมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายพอดี

$$\text{มูลค่าเพิ่ม} = \text{มูลค่าขาย} - \text{มูลค่าสินค้าขั้นกลาง}$$

2. การคำนวณด้านรายได้

เป็นการรวบรวมรายได้ที่เจ้าของปัจจัยการผลิตได้รับทั้งหมดตลอดระยะเวลา 1 ปี โดยรายได้จากปัจจัยการผลิตประกอบด้วย รายได้จากค่าเช่า ค่าจ้าง ดอกเบี้ย และกำไร

3. การคำนวณด้านรายจ่าย

เป็นการรวบรวมรายจ่ายในการอุปโภคบริโภคในประเทศตลอดระยะเวลา 1 ปี ประกอบด้วยรายจ่าย 4 ประเภท ได้แก่

- รายจ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือน (Consumption Expenditures หรือ C)
- รายจ่ายเพื่อการลงทุนของภาคเอกชน (Investment หรือ I)
- รายจ่ายของรัฐบาล (Government Expenditures หรือ G)
- การส่งออกสุทธิ (Net Export หรือ X-M) โดย X คือ การส่งออก ส่วน M คือ การนำเข้า

เมื่อรวมรายจ่ายทั้ง 4 ประเภทเข้าด้วยกัน จะได้ผลิตภัณฑ์ประชาชาติภายในประเทศเบื้องต้น (Gross Domestic Product: GDP) สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$GDP = C + I + G + (X - M)$$

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้

ดอกเบี้ยเงินกู้เป็นผลตอบแทนที่ผู้ให้กู้เรียกเก็บจากผู้ขอกู้ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มักอยู่ในลักษณะร้อยละต่อปี ซึ่งผู้ให้กู้ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทเรียกเก็บจากผู้กู้เพื่อเป็นผลตอบแทนจากการให้กู้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีหลายประเภท หลายอัตรา โดยทั่วไปขึ้นอยู่กับประเภทของเงินกู้หรือสินเชื่อ ซึ่งในที่นี้ผู้ให้กู้หมายถึง สถาบันการเงิน และผู้ประกอบการธุรกิจการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน หรือ Non-bank

ดอกเบี้ยเงินกู้มีแบบคงที่และแบบลอยตัว คือ

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบคงที่ (Fixed Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดไว้เป็นตัวเลขเฉพาะ ไม่ขึ้นหรือลงตามต้นทุนของสถาบันการเงิน คงที่ตลอดอายุสัญญาเงินกู้หรือในช่วงเวลาที่กำหนด เช่น กำหนดให้ชำระดอกเบี้ยร้อยละ 7 ต่อปี เป็นเวลา 4 ปี

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบลอยตัว (Floating Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เปลี่ยนแปลงไปตามต้นทุนของสถาบันการเงิน ซึ่งสถาบันการเงินจะประกาศออกมาเป็นคราว ๆ ไป เช่น อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงของธนาคารพาณิชย์ต่างๆ เช่น MLR MOR MRR

MLR MOR และ MRR คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์ใช้อ้างอิงในการเรียกเก็บดอกเบี้ยเงินกู้จากลูกค้า ซึ่งมีลักษณะเป็นดอกเบี้ยลอยตัว เช่น

1. MLR (Minimum Loan Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี เช่น มีประวัติการเงินที่ดี มีหลักทรัพย์ค้ำประกันอย่างเพียงพอ โดยส่วนใหญ่ใช้กับเงินกู้ระยะยาวที่มีกำหนด

ระยะเวลาที่แน่นอน

2. MOR (Minimum Overdraft Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดีประเภทวงเงินเบิกเกินบัญชี

3. MRR (Minimum Retail Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายย่อยชั้นดี เช่น สินเชื่อส่วนบุคคล สินเชื่อที่อยู่อาศัย

อัตราเงินเฟ้อ

ภาวะเงินเฟ้อ หมายถึง ภาวะที่ราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งหาก เงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมากจะกระทบต่อฐานะและความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งนี้จึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานทำหน้าที่ควบคุมดูแลเรื่องเงินเฟ้อ คือ 1. กระทรวงพาณิชย์ และ 2. ธนาคารแห่งประเทศไทย 1. กระทรวงพาณิชย์ ส่วนหนึ่งคือการดูแลราคาสินค้าและบริการไม่ให้ผู้ประกอบการฉวยโอกาสหรือเอาเปรียบผู้บริโภค หรือตรึงราคาไว้ในช่วงที่สินค้าขาดแคลนระยะสั้น นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ติดตาม รวบรวมข้อมูลราคาสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคซื้อเป็นประจำทุกวันจากตลาดและแหล่งจำหน่าย ต่างๆทั่วประเทศ นำมาคำนวณจัดทำเป็นดัชนีที่เรียกว่า ดัชนีราคาผู้บริโภค เพื่อเผยแพร่ให้ ประชาชนทราบภาวะเงินเฟ้อสามารถวัดได้จากการเปลี่ยนแปลงของดัชนีดังกล่าว ซึ่งเรียกตัวชี้วัด นี้ว่า อัตราเงินเฟ้อ 2. ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ดำเนินนโยบายการเงินผ่านเครื่องมือที่เรียกว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อดูแลเงินเฟ้อ ให้อยู่ในระดับต่ำและไม่ผันผวน ซึ่งเอื้อต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในระยะยาว และ ความกินดีอยู่ดีของประชาชน

สาเหตุการเกิดเงินเฟ้อแบ่งได้เป็น 2 สาเหตุหลัก ๆ คือ

1. ประชาชนต้องการซื้อสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น (เรียกว่า Demand – Pull Inflation) ประกอบกับสินค้าและบริการนั้นๆ ในตลาดมีไม่เพียงพอ ทำให้ผู้ขายปรับราคาสินค้าและบริการสูงขึ้น

2. ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น (เรียกว่า Cost – Push Inflation) กล่าวคือ หากผู้ผลิตไม่สามารถแบกรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้นได้จะทำให้ผู้ผลิตต้องปรับราคาสินค้าและบริการให้สูงขึ้นด้วย

การว่างงานและการว่างงาน

การว่างงาน สะท้อนถึงภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรืองหรือตกต่ำ การว่างงานจะมี ความสัมพันธ์กับการว่างงานในเชิงผกผัน การว่างงานมาก การว่างงานจะน้อยหรือการว่างงานน้อย การว่างงานจะมาก หากมีการว่างงานมากจะทำให้เกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจอื่น ๆ ตามมา เป็นลูกโซ่ อัตราการว่างงาน คือ อัตราส่วนระหว่างกำลังแรงงานของประเทศ ซึ่งเขียนเป็นสูตร ดังนี้ อัตราว่างงาน = [(กำลังแรงงาน – กำลังแรงงานที่มีงานทำ) ÷ กำลังแรงงาน] x 100 อัตราการว่างงาน เมื่อคำนวณแล้วปกติจะไม่มีปีใดเป็น 0 ไม่ว่าปีนั้นจะมีระบบเศรษฐกิจที่รุ่งเรืองสุดขีด อัตราก็ไม่เป็น 0 เนื่องจากในความเป็นจริงการ

ว่างงานจะต้องมีบ้างในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (จิรดา ชัยเดชอักษรกุล และปญญวิชญ์ เศรษฐ์สมบูรณ์, 2556)

ลักษณะของธุรกิจการเช่าพื้นที่ค้าปลีก

ธุรกิจพื้นที่ค้าปลีกของไทยพัฒนามาจากห้างสรรพสินค้า (Department store) ที่หันมาพัฒนาพื้นที่ค้าปลีกรูปแบบศูนย์การค้าเพื่อขยายฐานลูกค้าและเพิ่มรายได้จากการให้เช่าพื้นที่สำหรับร้านค้าหลากหลายประเภท เช่น ร้านอาหาร ร้านขายยา ร้านขายสินค้าเฉพาะอย่าง ธนาคาร โรงเรียนดนตรีและศิลปะ โรงภาพยนตร์ ศูนย์อาหาร เป็นต้น ทำให้ศูนย์การค้าได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง

พื้นที่ค้าปลีก (Retail space) หมายถึง พื้นที่ศูนย์การค้าส่วนที่ผู้ประกอบการมีรายได้จากการให้เช่าพื้นที่สำหรับการขายสินค้าและบริการในลักษณะขายปลีกอยู่ภายในอาคารเดียวกันหรือมีพื้นที่ติดต่อกันแบบเปิดโล่ง โดยทางศูนย์การค้าจะเป็นผู้ติดต่อ “ผู้เช่า” ให้มาเช่าพื้นที่โดยการทำสัญญาและเก็บค่าเช่าตามระยะเวลาที่กำหนด ศูนย์การค้ามักมีขนาดใหญ่และมีสินค้าและบริการครบวงจร เช่น ร้านอาหาร ร้านขายยา ร้านขายสินค้าเฉพาะทาง ธนาคาร โรงเรียนดนตรี/ศิลปะ โรงภาพยนตร์ ศูนย์อาหาร เป็นต้น ตัวอย่างศูนย์การค้าในปัจจุบัน ได้แก่ ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต, ศูนย์การค้าเทอมินอล 21, ศูนย์การค้าเซ็นทรัลแกรนด์ พระราม 9, ศูนย์การค้าเซ็นทรัล เอ็มบาสซี แบ่งออกได้ 3 ประเภทหลัก ดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วาสนา คันธบุษบง (2562) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทกลุ่มการแพทย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์เชิง บวกอย่างมีนัยสำคัญกับอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 หาก อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในประเทศเพิ่มสูงขึ้น ก็จะมีแนวโน้มว่าอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นในกลุ่มบริษัทการแพทย์มีโอกาสเพิ่มสูงขึ้นด้วย ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Omale Rakiyat carolyne (2016) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของตัวแปร เศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทปูนซีเมนต์ในประเทศไนจีเรีย จากผลการ วิเคราะห์ทางสถิติพบว่าอัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น(ROE) โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น(ROE)

ศศิวิมล หาญพานิช (2563) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มการเงิน หมวดธนาคาร จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มการเงิน หมวดธนาคาร คือ อัตราดอกเบี้ย (INT) อัตราแลกเปลี่ยน (NEER)ดัชนีราคา

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) และดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJI) โดยนักลงทุน ควรติดตามการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยน (NEER) ดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) หรือ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJI) ก็ได้ เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มการเงิน หมวดธนาคาร แต่อย่างไรก็ดี ควรพิจารณาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์กลุ่มการเงิน หมวดธนาคาร ด้วย เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในการศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อรายได้ของผู้ประกอบการเข้าพื้นที่ค้าปลีก ภูมิศึกษา บริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด โดยจะใช้หลักการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งสามารถวัดเป็นความสัมพันธ์ออกมาเป็นหน่วยทางคณิตศาสตร์ได้

หลังจากรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าแล้วทางผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หรือ Correlation Coefficient (ρ) ระหว่างตัวแปรอิสระและพิจารณาขีดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเองในที่ระดับสูงออกไปเพื่อป้องกันการเกิดปัญหา Multicollinearity ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและเที่ยงตรง สามารถนำไปทดสอบความสัมพันธ์ได้ จากนั้นจะนำตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่เหลือมาวิเคราะห์สมการถดถอย (Multiple Regression) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย คือลูกค้าของบริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด จำนวน 10 บริษัทในไตรมาสที่ 1-4 ปี 2564

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลงบการเงินของบริษัท รีโนวา กรุ๊ป จำกัด อันซึ่งได้แก่ รายได้รวมและกำไรสุทธิ(ตัวแปรตาม)จะจัดเก็บเป็นไตรมาสที่ 4 ปี 2564 โดยจะเป็นข้อมูลจากฐานข้อมูล DBD Datawarehouse ของกรมธุรกิจการค้า

สำหรับข้อมูลปัจจัยทางเศรษฐกิจ(ตัวแปรอิสระ) ก็ถูกจัดเก็บเป็นรายไตรมาสเช่นกัน ได้แก่ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ 3 ธนาคาร อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราการว่างงาน โดยเก็บรวบรวมจากฐานข้อมูลของหน่วยงานราชการเป็นหลัก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อผลประกอบการของบริษัท ได้ทำการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ (Quantitative method) ซึ่งเป็นวิธีหาความสำคัญของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระทางเทคนิคด้วยข้อมูลทางสถิติ โดยใช้ข้อมูลอัตราการเติบโตของรายได้ อัตรากำไรสุทธิ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ 3 ธนาคาร อัตราเงินเพื่อพื้นฐาน และอัตราการว่างงาน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมีขั้นตอนและค่าสถิติที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลสถิติของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งนำเสนอเป็น ไตรมาสที่ 4 ปี 2564
2. วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หรือ Correlation Coefficient (r) ระหว่างตัวแปรอิสระและพิจารณาตัดตัวแปรนั้นออกไปเพื่อป้องกันการเกิดปัญหา Multicollinearity (สภาพที่กลุ่มตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน)
3. ประมาณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (Coefficient) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square) โดยใช้โปรแกรม SPSS โดยค่าทางสถิติที่สำคัญที่ควรนำมาพิจารณาได้แก่
 - R^2 (R-Square) หรือสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ เป็นค่าที่ใช้ในการวัดค่าผันผวนที่เกิดขึ้นในตัวแปรตามถูกอธิบายด้วยตัวแปรอิสระเป็นจำนวนเท่าใด ถ้าดังกล่าวจะอยู่ระหว่าง 0-1 โดยค่า R^2 (R-Square) เข้าใกล้ 1 มากเท่าใด ตัวแปรอิสระก็ยิ่งอธิบายความผันผวนของตัวแปรตามได้ดีมากขึ้น
 - f start ใช้ในการทดสอบสมมติฐานว่ามีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (รายได้รวมและอัตราผลกำไรสุทธิ) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95%
 - T start ใช้ในการทดสอบสมมติฐานว่ามีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือไม่ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

4. การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์สมการถดถอยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งทางสถิติที่ใช้ในการประมาณว่าตัวแปร (Variable) สองตัวหรือมากกว่านั้นมีความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวพันกันมากน้อยเพียงใดและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งจะมีผลทำให้อีกตัวแปรหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปเป็นจำนวนเท่าใด มาตรการที่ใช้วัดความสัมพันธ์ดังกล่าว เรียกว่า สมการถดถอย (Regression)

รูปแบบของสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เป็นสมการที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของตัวแปรกลุ่มหนึ่งที่มีต่อตัวแปรตามร่วมกัน โดยปกติแบบจำลอง (Model) ที่ใช้วิเคราะห์มี 2 แบบคือ

1. แบบจำลองเชิงเส้นตรง (Linear Regression Model)
2. แบบจำลองไม่เชิงเส้นตรง (Non-Linear Regression Model)

ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้ตัวแปรสมการเส้นตรง(Linear Regression)ในการวิเคราะห์ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + \dots + b_nX_n + \mathcal{E}$$

โดย	Y	=	ตัวแปรตาม
	a	=	ค่าคงที่ซึ่งเป็นของY เมื่อ X ทั้งหมดมีค่าเป็นศูนย์
	b_1, \dots, b_n	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ซึ่งเป็นค่าที่แสดงว่าเมื่อ X แต่ละตัวเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย Y จะเปลี่ยนไปอย่างไร ซึ่งเรียกว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอย หรือความชันของเส้นสมการถดถอยนั่นเอง
	X_1, \dots, X_n	=	ตัวแปรอิสระแต่ละตัว
	\mathcal{E}	=	ค่าความคาดเคลื่อน

สรุปผลการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาหาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆที่น่าจะมีผลต่ออัตราการเติบโตของรายได้รวมและอัตราผลกำไรสุทธิของบริษัทอันได้แก่อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ 3 ธนาคารพาณิชย์ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราการว่างงาน โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple regression) ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานทางธุรกิจ

ผลจากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของรายได้ของบริษัท คืออัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 95 โดยมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นบวกกับอัตราการเติบโตของรายได้ แต่อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ 3 ธนาคารพาณิชย์และอัตราการว่างงานซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่เป็นลบหรือตรงกันข้ามกับอัตราการเติบโตของรายได้รวม ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

นอกจากนี้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆกับอัตราส่วนกำไรสุทธิพบว่าอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่เป็นบวกซึ่งตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ 3 ธนาคารพาณิชย์และอัตราการว่างงานซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่เป็นลบหรือตรงกันข้ามกับอัตราผลกำไรสุทธิ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงการสรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ \ ตัวแปรตาม	อัตราการเติบโตของรายได้	อัตรากำไรสุทธิ
อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	+	+
อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ 3 ธนาคารพาณิชย์	-	-
อัตราเงินเฟ้อ	x	x
อัตราการว่างงาน	-	-

หมายเหตุ + หมายถึง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน
 - หมายถึง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม
 X หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล จะทำการอภิปรายตามคำถามในการวิจัยครั้งนี้

1. ปัจจัย ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีผลต่ออัตราการเติบโตของรายได้รวมและอัตรากำไรสุทธิหรือไม่
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจตัวใดมีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของรายได้รวมและอัตรากำไรสุทธิมากที่สุด

ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีผลต่ออัตราการเติบโตของรายได้รวมหรือไม่ จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของรายได้ของบริษัทคืออัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศโดยมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นบวกกับอัตราการเติบโตของรายได้ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีแนวคิดและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลวิจัยของวาสนา คันบุษบง (2562) ซึ่งพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการขยายตัวของดัชนีการผลิตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าถ้าเศรษฐกิจดีบริษัทส่วนใหญ่ก็จะมีรายได้สูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าอัตราเงินเฟ้อมีระดับต่ำ อัตราการว่างงานก็จะสูง เศรษฐกิจก็จะแย่ รายได้ของบริษัทก็จะลดลงที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะขณะที่เศรษฐกิจรุ่งเรือง ความต้องการสินค้าและบริการอยู่ในระดับสูงจึงทำให้ผู้ขายอยากขายมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของสินค้าและบริการที่สูงขึ้น การขยายตัวให้ทันต่อความต้องการนี้เองทำให้ความต้องการของแรงงานมากขึ้น อัตราการว่างงานจึงจะอยู่ในระดับต่ำลง

ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีผลต่ออัตราผลกำไรสุทธิหรือไม่ จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่าอัตราผลกำไรสุทธิกับอัตราการเติบโตของพืชผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่เป็นบวกซึ่งตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์กับอัตราร่างงานที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบหรือตรงกันข้ามกับอัตราผลกำไรสุทธิกล่าวคือเมื่ออัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตรากำไรสุทธิของบริษัทมีแนวโน้มลดลงซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีแนวคิดและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลวิจัยของศศิวิมล หาญพาณิชย์ (2563) ซึ่งพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มการเงิน หมวดธนาคาร คือ อัตราดอกเบี้ย (INT) อัตราแลกเปลี่ยน (NEER) ดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) และดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJI) โดยถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้น อัตราความสามารถในการทำกำไรของบริษัทก็จะสูงขึ้น ตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ยซึ่งถ้าสูงขึ้นก็จะทำให้อัตราความสามารถในการทำกำไรลดลง

ปัจจัยทางเศรษฐกิจตัวใดมีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของรายได้รวมมากที่สุด จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจตัวที่มีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของรายได้รวมมากที่สุดคืออัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และอัตราดอกเบี้ยให้สินเชื่อ 3 ธนาคารพาณิชย์ (INT) และอัตราการว่างงาน (JOB) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ตามลำดับ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจตัวใดมีความสัมพันธ์กับอัตราผลกำไรสุทธิมากที่สุด จากการวิจัยสามารถอธิบายผลได้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจตัวที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลกำไรสุทธิมากที่สุดคืออัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และอัตราดอกเบี้ยให้สินเชื่อ 3 ธนาคารพาณิชย์ (INT) และอัตราการว่างงาน (JOB) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัทในครั้งนี้นั้น ผู้ศึกษาขอเสนอข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

1. ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดคือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เป็นแบบเส้นตรงเท่านั้นดังนั้นในการศึกษาเพิ่มเติมควรจะทดสอบความสัมพันธ์ในแบบที่ไม่เป็นเส้นตรง (Non-linear Regression) และเปรียบเทียบว่ารูปแบบใดมีความสามารถในการอธิบายข้อมูลได้ดีกว่ากัน
2. ในการศึกษาเพิ่มเติมถามผู้วิจัยเสนอให้มีการนำปัจจัยหรือดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจตัวอื่นเช่นปริมาณการนำเข้าและปริมาณการส่งออกเป็นต้น เป็นตัวแปรเพิ่มเข้าไปในแบบจำลองเพื่อหาผลกระทบและความสัมพันธ์ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

สำหรับการนำงานวิจัยนี้ไปใช้นั้น เพิ่มเติมดังนี้

1. ในการนำงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้ผู้ใช้ต้องพึงระลึกว่าการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจและผลประกอบการครั้งนี้เป็นการศึกษาในระยะสั้น, โดยข้อมูลที่ใช้ครอบคลุมระยะเวลาเพียง 1 ปี ดังนั้น หากในระยะยาวโครงสร้างทางเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงไปความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นใหม่อาจจะไม่สามารถอธิบายได้ด้วยการศึกษาในครั้งนี้
2. ในการนำงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้ควรจะนำลักษณะเฉพาะของแต่ละบริษัทเช่นลักษณะ โครงสร้างของต้นทุน และแหล่งเงินทุนสามารถในการต่อรองกับลูกค้าและ supplier ความเสี่ยงเฉพาะของแต่ละบริษัทฯ มาเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาด้วยเสมอ

ประโยชน์ของการนำงานวิจัยไปใช้

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางหรือส่วนประกอบในการตัดสินใจ การดำเนินนโยบาย และการวางแผนนโยบายของบริษัท หลังจากได้รับทราบแนวโน้มของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่อาจจะเกิดในอนาคต
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางและพื้นฐานสำหรับการศึกษาเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต

อ้างอิง

สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.(2565). รายงานภาวะเศรษฐกิจ. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=index>

ธนาคารกรุงศรี (2564). แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรม ปี2564-2566 พื้นที่ค้าปลีกให้เช่าในกรุงเทพและปริมณฑล. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://www.krungsri.com/th/research/industry/industry-outlook/Real-Estate/Commercial-Buildings-in-BMR/IO/io-retail-space-bmr-21>

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (2565). ข้อมูลงบการเงิน. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : <https://datawarehouse.dbd.go.th/index>

W.W. Rostow(2017). CD Tranformation. (Online). แหล่งที่มา :

https://kamponginfo.blogspot.com/2017/03/blog-post_62.html

ณัฐริญา ราชธิดา (2564). ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย.

มหาวิทยาลัยทักษิณ,สงขลา.

ศุภศิวิ สุวรรณเกษร (2560). ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อกับปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาค.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,กรุงเทพฯ.

วาสนา คันธบุษบง (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและความสามารถในการทำกำไรของบริษัทกลุ่มการแพทย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศศิวิมล หาญพานิช (2563). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มการเงิน หมวดธนาคาร.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.